

Z přátelských kruhů.

GEARY, OKLA. — Čtenář redakce — Nejprve přijmete ode mne srdečný pozdrav. Musím se také zmínit o tom počasí. Máte-li tam a vás zimu, my si zde stýskat nemůžeme. Měli jsme zde sice asi 2 eoule sněhu, ale za dva dny byl zase pryč. Nyní zde lidé orají pro ovsy, neboť už asi po dvě neděle je zde pěkné počasí. V Oklahomě nyní vyšlo v život hnutí, které vztahuje se na účelům svolení, aby v každém městě v Oklahomě povolen byl aspoň jeden saloon. Lidé již tu podepisují za tím účelem petice. Řádní kazatelé prý s tímto hnutím úplně souhlasí, neboť prý jim prohlašuje žádné dobro nepřínesla. Mysleli, že následkem prohibice půjde více lidí do kostela, ale zklamali se ve svém očekávání. Lidé chodí do kostela nyní méně a pije se více než kdysi jindy. — Dále se zde vypráví, že zde v Geary dostaneme novou dráhu. — Co vy farcm zde, jako jsi všude jinde, umně stoupají. Farma se zde prodávají od 6 do 16 tisíc za 160 akřů. Pšenice nyní stojí zde 86c bař, oves 45c, žito 75c, másto 25c, vejce 35c a prasata \$7.50. — Každý zde říká, že budeme mít válku, ale žádný není s kým. Snad s protibíci nebo s větrem. Lidé toho napovídají mnoho, ale žádný něčeho určitého neví. Přeuji vám ze srde- mnoho zdraví a štěstí a podobně též všem vašim oděratelům. Váš, Fr. Voska.

SUBLIME, TEXAS. — Čtenář redakce: — Zasílám vám předplatně na Pokrok a prosím, byste za první poslati mi Pečrův kalendář. Chci též několika řádky se zmínit, jaké jsme zde měli loňského roku počasí. Od vánoce do května nedostali jsme žádného deště. Kdo se brzy za vláhy, měl kukuřici dosti pěknou, kdo se opozdil, neměl úrodu valnou. S bavlnou to bylo také tak. Do 21. července byla nejlepší naděje na úrodu, pak se ale přehnal bouře od severozápadu, která učinila na bavlně mnoho škody. Ranná korna byla už dozralá, tak že ji to valně neškodilo. Mnoho našinců se na tu úrodu dopálilo a stěhuji se nyní do jiných okresů. Z našeho okolí vystěhovalo se asi 20 rodin, tak že mnoho farem, jež jsou zde k rentování, je nyní prázdných. Ale myslím, že si mnoho v novém okresu nevyberou. Případá mně to jako ta pohádka o sv. Petru a pánu Ježíši. Když spolu cestovali po světě, přišli do jedné hospody, kde právě vojáci měli muziku. Sv. Petr lehl si na lavici a pán Ježíš za kamna. Když byli vojáci náležitě v ráži, stáhl sv. Petra a požádal pána Ježíše, aby si s ním vyměnil místo. Po chvíli vojáci vzpomněli si, že ještě nevyplatili toho za kamny a pustili se do sv. Petra znovu. Možná, že to pro ty naše desertéry dopadne také tak. Srdečné zdraví všechny známé a čtenáře tohoto listu, Jan Vašek.

NEWFIELD, N. Y. — Čtenář redakce: — Vespoček pozdravují vás všechny a přeji mnoho štěstí všem v tom Novém roce. Též sobě přeji, by mně lepší nastal rok, neboť v tom minulém mne potkalo hodně zlého. Ke všem domácnostem starostem, jak se te rozchárané existenci životní opřít a nedat, jsem dostala od Lajpziak, N. D., od deery Celli dopis: "Maminko! Emín muž se utopil v řece 2. čer-

va a ještě ho nenašli." Než jsem to mohla trochu pochopit, zatím přijela deera Viktoriia z města Itasca a vykládá nám ten strašný dopis. Záhý potom zas přinesli z pošty jiný: "No, už je po funusu. Druhého se utopil a až 7. ho našli. Spolek mu vypravil pohřeb a učinil vše, čeho bylo třeba. Vdova dostala \$1,000 pojistného, ale ztráel rozum. Nevím, jak z toho vyjde. Nevím ani, co si počít. O, kdybyste tu byla! Převázeli se s ním ještě dva sousedi a učitelka. Jeden doplaval a druhého přivedli k životu za tři hodiny, ji našli blízka jeho hmelce náli od místa. Tři koně se též utopili. Jed jeden dostal se na břeh. Jindy vozil tou cestou i řekou gresorii do Storu svému otci. Počívání se dostal ze žturu do syplého písku, týt se mu stal osudným. Byla toho dne moce volná voda." A tak to zlé dopisování trvalo dlouho. V říjnu zase psala, že Lojziny děti zle stárnou. "Snad nebudete dlouho prahabě, škola." Posledně jedno zemědělo a druhé šlo druhý den za ním. Desťta nejstaršího syna měla totiž dvě děti. Pak zase koncem října miž manželžel sli s trochem více stěžovat, že ho píchá na levé straně. Za dva dny potom ulehl, nechtěl jíst, až teprve večer snědl talíř polévky a málo masa. V pátek ráno o 8. hodině vstal, trochu chodil po stavení a vypil kolík kafe. Něco brněel a šel zas do své ložnice a kouřil. Byli jsme jen tři k práci a měli jsme dopoledne mláti. Syn pomáhal sosedovi a on měl pomoci nám. Jeden masinář už u nás. To sem však vždy jezdi pro budítko jako jindy, ale on nie. Já vodu do stroje. Šla jsem muže buřit jako jindy, ale on nie. Já zas volám, aby šel jíst, že již má prostřeno, ale on zase nie. Povídam u kamen: "Pavline, já jsem tátu budíka k jídlu a on se nechce ozvat!" "I on přijde." Pak jsem šla přiložit do jeho kamen a se pozor, bych ho nezbudila, ale on už nebyl žív. Ruce měl už studené. Trépmám jim a volám, ale nebylo to už nic platné. Volala jsem k o- bědu neobětíka. Doktor řekl, že ho udušil kašel, ale já mám za to, že to byla srdeční vada. Byl starý 73 roků bez dvou měsíců. Přijeli jsme sem z Čech roku 1870 a Pokrok Západu ztráel v něm půlnoho čtenáře. Nemohl se dočkat konce povídky "Kalibův zločin" a taky se ho nedečkal. Zemřel dne 29. října a pohřeb byl dne 1. listopadu. Téžoh dne jsme dostali zprávu, že zemřela žena nejstaršího syna v North Dakotě po operaci a hned zase, že matka jednoho zoté v Iowa zemřela. Vše to stalo se v jednom týdnu. Kněz, který měl tak tklivou řec u naší rakve, byl zcela slepý a levá ruka celá mu scházela. Výpravci pohřbu ho vsude vedl a vše mu pověděl. Na funus přišly i čtyry české rodiny, za což jim ještě teď děkuujeme, neb jsme tu byli sotva dva roky, takže jsme byli ještě málo známí. Zůstalo nám 7 synů a 11 deer. Všichni jsou zdraví a jsou usazeni na vládních lantech v North Dakotě u Lajpziaku. Už se jim hezky vede a mají jejich čtvrté hodně vzdělané. Někteří jsou jinde po Spojených Státech. Také vidím, že mi dochází předplatně. Posílám tedy na Pokrok \$1.00 a 10c na Pečrův kalendář. S uctivým pozdravem končím. Marie Hlaváček.

(Pozn. red. — Přijmete čtenář paní, upřímnou a hluboce citěnou soustrast našl nad odchodem svě-

ho váženého chotě. Potkalo Váš, jak sama píšete, loňského roku mnoho zlého a nepřijeuného. Doufejte však, že rok letošní, přejeme Vám to ze srdece, bude pro Váš rokem úlevy a odpočinku po všech přestálých už strastech.)

GOOD NIGHT, OKLA. — Čtenář redakce: — Zase uplynul jeden rok do věčnosti a dostavila se doba, kdy moje předplatné dochází. Tak proto se opět přihlašuji, abyste mi svůj etěný časopis nadále posílali, neb jsem s jeho četbou úplně spokojen. Musím vám též sdělit, jak se máme zde v té zasilbené Oklahomě. Co se mně týče, tak musím říci, že jsem úplně spokojen. Ačkoli kukuřice byla částečně poskozena velkými vědry, přece jen na dobrých půdách vydala průměrnou úrodu. Proto ji bude letos více seto. O zimní pšenice a též ozimní oves vyhlížl dobře. Bavlny byla slabá úroda, ale eena byla vysoká, tak že lidem zbylo více čistého nitku pro zaplacení výloh za sbírání, než když jest velká úroda a eena nízká. Co se týče počasí, na to, myslím, si zde nemůže nikárik žáduť, čteme-li, jak jest v jiných státech. Ačkoli jsme zde měli také trochem zimy, zem zmrazla asi na padesát dní, pak jsme měli jednu ledovku asi po dva dny. Přes to však přece nebyl žádný "šturm." Děti nevynechali ani jediný den ze školky. A tak člověk, který byl zvyklý zimám na severu, tak to zde ani za žádnou zimu nebude pokládati. Dnes — 24. ledna — už jest hezky teplo a půha čerstvé osychá. Farmáři sekají kornoviska a eo nevidět bude každý v poli s pluhem. Jest zde velkou výhodou, že jest sezona dost dlouhá a není s jarní prací takový spěch. Je mi to divné, že se lidé sem více netáhnou. Mnozí se usazují na všelijakých suchoparech a drahé za pozemky platí, kdežto zde jsou farmy už vystavené, poměrně dosti laciné a úroda jistá. Myslím však, že i zde lantům značně připlatí, jakmile budou indianské a školní lantý roprodány. To jest jedinou příčinou, proč zde jsou dosud pozemky lacinější, než v jiných státech. Po-travějí tak eena farmerských vý-robků, tak eena pozemků musí stoupat, neb bude čím dál větší poptávka po lantech. Kdo by se zajímal o tuto krajinu, tak ať mi doíše a já mu milerád odpovím. Jsem zde dosud samojedním Čech v tomto okolí a proto by mne těšilo, kdyby se jich zde usadilo více. S pozdravem na čtenáře a redakci tohoto listu, znamenám se v úctě, J. A. Fida.

NEWPORT, MICH. — Čtenář redakce: — Tady vám zasílám dva dolary na váš etěný časopis. Musím domáti, že Pokrok je čím dál tím lepší v posledních několika týdnech. "I Ženská hlídka" se ob- jevila. Přeji jí hodně zdaru a vám, etěná redakce, hodně přízniven. Zůstávám s úctou Rosa Průcha.

ST. JOE, MO. — Vážení redakce: — Jelikož muj první dopis do- šel úplně svého cíle, musím opětně pár řádků z té mizerie napsati. Předně však vás a všechny čtenáře musím upozornit na nějakou chy- bičku. V prvním svém dopise jsem psal, že se musím seznámit se etěnými čtenáři a čtenářkami. Vy pak jste napsali pouze se etě- nými čtenářkami. Myslím, že se to asi stalo pouze taškárstvím pa- na redaktora neb sázec. Proto to honem opravuji, abych si u mu- žů nezozbil oect. Tréba by řeklí:

"Vída ho — ševce! Jenom se žen- skými si dělá známost." A to já právě nemohu, neboť jsem ještě taškára zajíc. Kdybych byl v Evropě, čekal bych každý den volání k asentu, neboť mi jde teprve na jednadvacátý rok, a kle- pal bych se, že třeba mě bude moct Franta potřebovat. Takhle však se klepu radostí, že je konec zim- ní přeházi jaro, takže na místo k asentu "furt se le" nekam na ve- nek. Též sem chce přijeti muj bratr z Čech a též psal, že by rád na farmu. Já zde mnoho známo- stí nemám, tak nevím kde bych měl pro nás hledat práci. Bratr přijede, až budou pilněji měsíce, někdy ku konci jara. Byl bych povděčen každému, kdo by nás mohl potřebovat, neb nám o práci pověděl třeba v některém zá- lenějším státu. Já bych mohl na- stoupit dle přání zaměstnavatele. Adresa a podrobnosti vám povi oznámka moje. V posledním svém dopise jsem psal, jakou zde máme zimu. Dnes však již je snih pryč, slunce hřeje a bláto jen se směje, jak se mu každý vyhýbá. Jsem sám rád, že už je snih se země ten- tam. Ne snad proto, že jsem jeden z těch choulodivých, ale proto, že je přetržen ten hmot "sportiků," kteří vydržejí celé dny a pozdě do- mojí jezdit na saňkách. Bylo to opraviu někdy již až k vzteku, eo dělali za randál na některých úli- cích při tom saňkování. Přeuji jim to, jen kdyby ten randál nedě- lali aspoň pozdě večer. Ale byli- va dne, když jezдили děti hodný hluk, byl večer, když přišli dospě- li, ještě větší. V Čechách, když se nás pár rozpuštěli vyhalno na náves, začaly se prolínět dřeváky po rybníce, neb se vozit na saň- kách, což se též bez jásového křiku neskončilo. Nebylo kolem jdoucí babky neb dědečka, aby se s tou mládeží pořádně nevyvalili za je- jich radost. Což by tomu asi ta- kovi lidé řekli, aby přišli a viděli dlouhé, krátké, tenké, tlusté, sta- ré a mladé muže a ženy všechny hledat zábavu na saňkách. Zajišťe- by taková babka nad tím blázo- vstvím seřjala ruce. Ale v Ame- ríce projde všechno. Jednu nedě- li odpoledne končím z okna, jak několik menších dětí pěkně se ha- ví na klouzačce. Pojednou však přimhal se hlouček takových kla- ků a s nimi i několik děvcát. Pří- táhli asi 15 strévičů dlouhé saňky. Menší děti musely z cesty a kla- kové se vozili. Ale ten křik, eo nastal, by byl stál za chycení do- fotografu. Ze začátku jsem mys- lel, že brzy přestanou, neb že jim to někteří občan zakáze, ale kde pak. Za chvíli přišel hlouček dru- hý s jinými saňkami, takže křiku ještě přibýho. Páni občané, místo aby je napomenuli, jak jsem si přál, šli se vozit s nimi. Pojednou však přece se z jednoho domku vysypala babka a hucla přímo k hloučku, sedajícímu na saňě. Já se v duchu radoval, jak jim vypu- cuje za ten křik, ale babka době- hnuvši k saňkám, šup na ně a už jela s druhými. Já se pak ze vši zlosti musel dát do smiehu. Divím se opravdu některým tím lidem zdejší, obzvláště Amerikánům, jaká gusta a jaké radosti mají. S pozdravem F. Janáček.

WESTON, NEB. — Čtenář red- kace: — Nový rok máme již tu a proto se, milý čtenáři, můžeš při- praviti na nejhorší, tak aby, až to přijde, nebylo to tak protivné. Každý člověk sáhle se v životě se svými přáteli i nepříteli. Tak by- lo to, je a bude i nadále. Čus bu- de stále stejné ubíhat se všemi rampotami, jež s sebou přináší, a jedá se ani podplatit ani oddátit, vždy se dá uplatit, pak by byl en pro ty bouře a tímto byl by enom dobrým. Farneři byli by mu loni taky dali pěkné zpout- zé, kdyby byl alespoň tři týdny posečkal se sněhem a zimou a do- volil vylopiti všechnu kornu. Při- šel však se vši slotou mimo ná- ní tak jako nepřítel a proto taky dobyl skvělého vítězství. Kornu je pod sněhem a poněvadž několi- krát pomrzla, jistě ji ubýlo na vá- ze a ztratila na eene. Dobytek le- tos taky velice zkusil, protože ní- kdý nedal mu to, eo by si byl vy- našel sám na pastvě. Musil jsem pásti taky. Ženská mne oblékla a daly na mne toho tolik, že krásy, akmile mne spatřily, daly se do říkání a rozutekly se na všechny strany. Abych je dostal dohroma- dy, vsedl jsem na kouč, ale, eo již mulla nechtěla, spadl jsem. Koně ak jsem neviděl už po celý den a krásy přišly jsem sauny, ale teprve potom, když se napasily. Krisnu- u dostal jsem chřipku, tak tedy mi to valným nebylo a starý rok akončil jsem dosti blbě. Zimu, jaká byla loni a letos, nezapamtuji ani po eelou dlouhou řadu roků. Všem přeji šťastný a veselý nový rok. Sám byl bych rád, kdyby pro každého byl lepším roku pře- lešlého. V úctě

Z. JUNCTION CITY, WIS. — Čtenář redakce: — Poněvadž máme ten slavný masopust, eho našl ná- dež něco připomenouti a sice to, aby se nedala tak snadno ošidit, jako se ošidit dalo mnoho jiných. Mnohého jsem slyšela, že pak na- říkal, jakou si vzal pěknou ženu. Znalá jsem i mnoho paníček, že svému muži stále říkaly, jak jsou labými a že nemohou ani chodit. Ale jakmile byly nějaké "party", chtěly se jich účastniti nejdříve. Kde pak byly nějaké klepy, byly v nich taky nejdříve. Křičet vy- hrležo třeba dva dny, ale na něco jiného hned byly stonavé. Chudáci — muži vody jim nanosili, dříví jim nanosili, v kamnech zatopili, dokonce i kafičko jim uvařili a ony se jim pak za to vše ještě špatně odměňly. Mnohdy jim za- to ještě natloukly. Nedivme se však tomu, vždyť to sami chtěli. Sami dali jim kalhoty a vzali na ebe jejich sukně. Litují takové chudáky přece. Zda-li pak je se- mnou polituje ještě někdo jiný? Nyní však musím už přestat, neb někdo, právě veházi do dveří. — Všem čtenářům a čtenářkám volá "Na zdar!" a Pokroku hojně od- běratelů přeje M. P., vdova.

WESTON, NEB. — Čtenář red- kace: — Jak by to asi dopadlo, kdyby někdo přišel mezi opozdně far- me, v kterým jest lámatí ještě kornu, a začal jim vyčítat jejich nebu- ost? Ten by asi špatně poehodil. Právě jako sedláci u Chlumeč. Již proto, že letošní zima přišla zcela neočekávané, takže farneři nebyli na něco podobného ani dosti málo připraveni. Znam několik lidí, kteří mají platiti, ale nemohou. Kornu je dosud na poli, prodati se nemůže a kdyby mohla, nemůže se na mnohých místech zase ani do- města. Jsem tu již 40 roků, ale na něco podobného se nepamatu- ji. Přišly sice také nečasy, ale ní- kdý netrvalo tak dlouho a nebyly tak stálé jako letos. Nejednou si vzpomínám na jednoho rolníka ze staré vlasti, který byl velkým po- divíнем a při tom velice pobož- ným. Bylo to v létě a poněvadž hrozily stálé nepohody, bylo dovo- leno, poněvadž to bylo v době žní,

svázeti i v neděli. Zmíněný rolník sám sice nepracoval, neb by to byl považoval za veliký hřích, ale svým lidem nřídil, aby do práce šli. Sám pak za ním chodil, mo- dle se a zpívaje žalmy. Asi ke třetí hodině strhla se bouře, při- šly kroupy a ty potloukly všechno. Nepomohlo mu tedy ani to modle- ní. Sám pak si Bohu stěžoval: "Proč, Pane, dávat svým dětem ú- rodu, když pak tuto způsobem tímto zase jim bereš? Je to sprave- dlivé?" Farneři usli mohli by si tedy podobně taky stěžovati. Cesty máme letos velice zlé a mno- zí očekávají ještě horší. Doufej- me však, že již k tomu ani nedo- jde a že záhy usměje se na nás slunce již doopravdy a zbaví nás konečně toho sněhu. Pak zase bu- deme mít bezedné bláto a bude to trvat delší dobu, než vyschne a než cesty naše budou sjiželnými a schůznými. Snad se toho však přece jen dočkáme. S pozdravem Jos. Kastl.

Jednejte rychle.
Odklad stal se již často nebez- pečným.
Čítte pravou věc v pravý čas.
Jednejte rychle v době nebezpečí.
Bolesti v zádech jsou nebezpečím pro ledvinu.
Donovy Ledvinové pilulky pracu- jí rychle.
Léčí všechny mučivé a nebezpečné ledvinové nemoci.
Máme pro to po ruce mnoho důkazů.
Pan Josef Mach, kapelník, z č. 733 1/2, 18. Place v Chicago, Ill., praví: "Ledvinová chorobu byl jsem stížen ne počtem r. 1902 a velice jsem jí tr- ňl. Zdálo se mi, že skoro ustavičně, akce jsem z toho div nesešel. Trpěl jsem mimo to i bolestí hlavy a jinými chorobami, takže jsem byl přesvědčen o tom, že s ledvinami mými není vše v pořádku. Konečně pobil jsem bratři Do- novy Ledvinové pilulky, které mi správně ulevily. Po tébral jsem je stá- le a konečně jsem zpozoroval, že mé ledvinu pracují dobře a že bolest v zá- dech zmizela. Proto také Donovy Ledvinové pilulky vždy a všude každé- mu doporučím."
Osvědčení toto bylo nám dáno v led- nu r. 1907 a dne 31. ledna r. 1909 Mr. Mach dodal: "Jsem velice šťasten, že mohu potvrditi vše, eo jsem o Do- novy Ledvinových pilulkách už řekl. Bolesti ledvin se mi nevrátily od doby, kdy jsem byl vyléčen. Ale vzor to- mu časem přece jich několik bern jako dobrého silitele."
Na prodej v všech obchodníkú za 50c. Foster—Milburn Co., Buffalo, New York, jsou jedni jednatelé pro Spojen- é Státy.
Pamatujte si jméno — Donovy — a neberte jiné.
Dr. F. J. PETR,
český lékař a ranhojič.
(Bývalý výpomocný operátor o. k. zemské nemocnice v Praze).
Nemocem ženským vnuje zvláštní ozornost. Provádil operace všeho druhu.
TEL. DOUGLAS 3325.
Obydlí a úřadovna: 2409 1/2 jání 13. ul.

Krajané!
\$50.00 postavi tento domek.
Kdo se zabývá myšlenkou na zakou- pení farmy, ten nechybí, když dopi- se mi o popis a ceny pozemků zde kolem města Phillips, v nové založené osadě Nové Praze. Ceny od 7 do 12 dolarů za akř, na splátku dle přání, buď měsí- čně neb roční. Píste na 121f
JOHN SCHAUER,
zástupce Bohemian American Land & Loan Co., Phillips, Wisconsin.

Pozemková, obchodní a notářská, solidní česko-americká firma
A. L. Stehlík a Spol., v Crete, Neb.
má na prodej neb výměnu vzdělané a nevzdělané farmy v úrodných krajích Nebrasky, Kansasu, Severní Dakoty, Colorada a Mexica, obehody v různých městech a městečkách státu Nebrasky, za hotové neb výměnu, domy atd. Vymáháme děditví, kolektujeme peníze, prodáváme směnění úpisý, půjčujeme peníze na nejmírněj- ší úroky při dobré záruce. Firma je poctivá a každý bude svědomitě obsloužen. Neprodáváme pozemky, jejich majitelé jsou rádi, když se jich zbaví, ale za vše ruči- me. V posledním měsíci prodali jsme neb sprostředkovali 12 farem a jiných majetků. Máte-li něco na prodej, na výměnu, neb chcete-li koupiti farmu, neb jinak uložit své peníze, pište neb telefonujte na
A. L. Stehlík a Spol., pozemková a notářská firma v Crete, Neb. Tel. Ind. 48.
Obstaráváme prodej lodních listků a pronajímáme farmy. Poctivé jednání.